

Preek over 1 Tessalonicenzen 4:16a

- Schildwolde, 16 juni 2019
- Kees van Dusseldorp
- viering HA

Thema: De Heer tegemoet!

votum en groet

Ps.20:1,2

wetslezing

Ps.27:6,7

gebed

lezen: 1 Tes.4:13-5:11

NLB 754 (Ld.297) Toch overwint eens

kindermoment

preek

NLB 749 (Ld.262) Op, waak op!

HA-formulier 1

Opw.797 Breng ons samen [Wiekslag 4-8]

viering

Ps.16 (tijdens de viering)

afsluiting

NLB 228 (Gz.111) Jezus leeft in eeuwigheid

woord van afscheid

gebed

collecte

NLB 769:1,2,6 (Ld.300) Eens, als de bazuinen klinken

zegen

Gemeente van Jezus Christus,

\*\*

Wat gebeurt er als je sterft? Jongeren stellen die vraag. Vaak uit nieuwsgierigheid. Zoals ze nieuwsgierig zijn naar zoveel dingen in de wereld. Wat is er veel te ontdekken! Van vragen word je wijs! Soms kan zo'n vraag ook heel persoonlijk zijn. Als geliefden overlijden, of vrienden. Vraag maar! Soms zijn er antwoorden en is er informatie die jij nog niet hebt. Soms ook niet. Maar nadenken en praten over je vragen geeft altijd inzicht.

Wat gebeurt er als je sterft? Voor ouderen wordt die vraag nog veel persoonlijker, omdat het over henzelf gaat. Vooral als het einde van het leven op de een of andere manier binnen de horizon komt. Eigenlijk vragen ze: wat gebeurt er als ik sterf? Wat weet ik er eigenlijk van? Klopt het wel wat mij daarover verteld is? En hoe bereid ik mij erop voor?

\*\*

De vragen over het levenseinde spelen in Tessalonica. Eigenlijk zijn het meer de vragen over de wederkomst van Jezus. Van Paulus hadden ze een stoomcursus van drie weken gekregen over het christelijk geloof. Toen stuurden ze Paulus weg, omdat zijn leven gevaar liep. Halsoverkop was Paulus met zijn twee medewerkers vertrokken. De mensen in Tessalonica wisten de belangrijkste zaken. Ook dat Jezus terug zou komen. Dat geloofden ze ook echt. Daar keken ze naar uit. Zo sterk dat sommige mensen zelfs met hun werk wilden stoppen. Als Jezus toch snel terug zou komen, dan konden ze hun wel tijd beter gebruiken. Bijvoorbeeld om anderen te vertellen van hun redding. Het viel de omgeving op: die christenen houden echt rekening met het einde van de tijd!

Ze wisten de belangrijkste kernzaken. Maar ze hadden wel vragen. Vooral toen er in hun jonge gemeente mensen kwamen te overlijden. Dat is toch jammer: nu beleven zij de glorieuze terugkeer van Jezus niet bewust! Kunnen zij dat feest wel vanaf het begin meemaken? Ze hebben een achterstand ten opzichte van de gelovigen die nog leven! Daarom waren ze dubbel verdrietig bij een begrafenis. Niet alleen door het gemis, maar ook door het idee dat hun geliefde niet met eigen ogen zou zien waarin hij of zij geloofde.

Ik denk niet dat dat een vraag is, die ons nog erg onrustig maakt. Ik denk dat ons probleem meer is dat we zo weinig verlangen naar de wederkomst. Dat we zo weinig rekening houden met Jezus' terugkeer. Zodat we maar doorleven en ons druk maken over van alles en nog wat, maar niet over het einde van de tijd of het einde van ons leven. Als we erbij stilstaan gaat het meer om de vraag: Klopt het wel dat Jezus terugkomt, het duurt al zo lang! Wie zullen erbij zijn en wie niet? Wat gaan we nog meemaken voor het zover is? En hoe zit het met mijzelf? Hoe lang heb ik nog te leven? Wat zal de kwaliteit ervan zijn? En hoe moet ik mij dat nieuwe lichaam voorstellen? En de eeuwigheid?

\*\*

Al zijn de vragen van de Tessalonicenzen misschien niet direct onze vragen, de reactie van Paulus geeft ook ons inzicht. Goddelijk inzicht. Paulus geeft informatie over de wederkomst en daarmee troost hij de gelovigen in hun verdriet. Die informatie is niet alleen interessant, maar ook belangrijk. Je verwachting van de toekomst kleurt altijd je leven nu. Het is merkbaar of je een doel hebt of niet, met hoop leeft of niet. Of je sowieso wel eens nadenkt over je toekomst of niet.

Paulus geeft informatie over de terugkeer van Jezus, over hoe het dan zal gaan met de gelovigen die overleden zijn en met de gelovigen die dan nog leven. Die informatie baseert hij op de Bijbel en op het onderwijs van Jezus. En is Jezus niet zelf degene die gestorven is en weer opgestaan? En is Jezus niet degene die heeft verteld dat Hij weer terugkomt? Paulus trekt – onder leiding van de Heilige Geest – de lijnen door. Tot troost en bemoediging. En ook tot aansporing in geloof en verwachting.

\*\*

Wat gebeurt er als je sterft? Het eerste wat Paulus aangeeft is dat gelovigen niet echt doodgaan. Het is in de vertaling wegge gevallen, maar Paulus spreekt hier consequent over de mensen die ontslapen zijn. De ontslapenen –de NBV vertaalt ‘de doden; . Terwijl Paulus over Jezus wel zegt dat die gestorven is. Hij gebruikt twee verschillende woorden. Want er is tweërlei sterven. Sterven als doodgaan, zoals Jezus echt de echte dood heeft ondergaan. En sterven als een vorm van slapen. Wat over Gods kinderen gezegd wordt als ze sterven. ‘Zij is niet dood, zij slaapt slechts’, zei Jezus bij het gestorven dochtertje van Jairus. Niet om doodgaan met zachte woorden weg te masseren. Maar om erop te wijzen dat er een moment komt van herleven, van opstaan, van ontwaken. Hoe meer je gelooft in de dood van Jezus Christus, hoe meer je gelooft in het leven van zijn volgelingen. Zij zijn bij Hem. Zij zullen weer tevoorschijn komen. Daarom is er voor ons een ‘tot ziens’. Het afscheid is niet definitief.

\*\*

Er is nog een tweede detail. Paulus heeft het over ‘wij die dan nog in leven zijn’. Letterlijk staat er: ‘de levenden die achterblijven’. Hij noemt de levenden de ‘achterblijvers’. De mensen die bij het graf staan, die van de begraafplaats weer naar huis gaan. Wij zijn de achterblijvers. Zij gaan ons voor! De gelovigen die sterven. Zij gaan ons voor, niet naar de dood, maar naar het leven! Zij gaan ons voor naar de Heer! De levenden zijn de achterblijvers. Daarom hebben de overledenen juist een streepje voor bij de wederkomst. Zij vangen eerder het geluid op van de bazuin dan wij. Zij zullen opstaan om de Heer tegemoet te gaan. En wij sluiten ons bij hen aan. Zij missen niets van de intocht van de koning. En wij evenmin! Want ‘de Heer zal de zijnen verzamelen van het uiteinde van de aarde tot het uiteinde van de hemel’, zegt Jezus. De groep van de ontslapenen en de groep van de achterblijvers worden herenigd. Zij vormen het nieuwe volk dat zijn Heer begroet en inhaalt!

\*\*

Zo geeft Paulus een inkijkje in het protocol van de jongste dag. Het begint met het signaal. De goddelijke bazuin klinkt, de aartsengel roept. De ontslapenen worden wakker. De achterblijvers spitsen de oren en openen hun hart. Dan volgt de verschijning van de Heer. Onze Heer daalt neer uit de hemel. Onze Heiland komt naar de aarde. Onze Koning verschijnt. Dan volgt de hereniging van de gelovigen, de eerste volledige vorming van de kerk. Doden en levenden zijn niet meer gescheiden. Samen gaan zij de Heer tegemoet. Wij ontmoeten onze Heer. De gelovigen worden opgetild en ontmoeten de Heer ergens tussen hemel en aarde. Dat is geen opname van de gemeente, maar het binnenhalen van de koning. Zo begeleiden de gelovigen hun Heer op het laatste stukje. Om Hem feestelijk te verwelkomen op aarde, die een nieuwe aarde zal worden. Om voor altijd met de Heer samen te zijn. Persoonlijk zul je Hem ontmoeten. Onafscheidelijk en onverbrekkelijk zullen we in zijn aanwezigheid en gezelschap zijn.

\*\*

Hoe we ons dit allemaal moeten voorstellen? Een bazuin, de opstanding, de hereniging, de eeuwigheid? Mijn verbeelding schiet tekort. Hoe het precies zit? Met onze ziel, met ons lichaam, met de mensen die niet geloven? Paulus gaat er niet op in. Maar de troost die het biedt, die is zo helder als glas. Voor de Tessalonicenzen, maar niet minder voor ons. Paulus zegt: jullie hoeven niet te treuren als mensen zonder hoop. Treuren mag. Want verlies doet ongelooflijk veel pijn. Rouwen is onvoorstelbaar zwaar werk. Maar het gebeurt in hoop. In christelijke hoop. In het licht van de terugkeer van de Heer. Wij gaan de Heer tegemoet! Het moment komt eraan. Van de hereniging van ontslapenen en achterblijvers. En van alle gelovigen met hun Heer.

\*\*

Met de Heer. Dat is de basis van alles. Dit is het brandpunt van alles wat de apostel schrijft. En van alles wat ik wil zeggen. Richt je op de Heer, op Jezus Christus. Laat die focus opnieuw ontstaan. In de kerk. Aan het avondmaal. Met de Heer leven is met de Heer sterven. Met de Heer sterven is met de Heer opstaan. Met de Heer opstaan, is leven met verwachting van de Heer. We gaan Hem tegemoet, die ons zijn lichaam en bloed heeft gegeven! We zullen eeuwig met hem samen zijn, met wie we nu al aan tafel zitten. Hij is aanwezig in zijn Geest en Woord, in brood en wijn. Maar eens zullen we hem persoonlijk ontmoeten. Samen met alle heiligen. Als de bazuin klinkt!

Amen